

Magyar Agrár és Élettudományi Egyetem

Kaposvári Campus

Neveléstudományi Intézet

Tanító szak

**„JÖVŐT AKARUNK ÉPÍTENI, NEM A MÚLTAT
VISSZAHOZNI”**

/Andrásfalvy Bertalan/

Népművészettel való nevelés az általánosiskolában

Belső konzulens: Rónai Gábor

mesteroktató

Belső konzulens intézete: Neveléstudományi intézet

Készítette: Máté Enikő Mária

Kaposvár

2024

Dolgozat indítéka

A szakdolgozatomba arra kerestem a választ, hogy a népművészet milyen hatással van az általánosiskolás korú gyermekek személyiség fejlődésére, hogyan lehet, és miért kell az iskola falai közt a gyermekek testi-lelki egészségét elő segíteni. Tulajdonképpen azért jelentkeztem egyáltalán egyetemre, hogy a tanító szak elvégzése után, visszamehessek a falumba és legyen lehetőségük az ott élő gyermekeknek helyben tanulniuk. A hosszú gyakorlatomat a gödi Búzaszem Katolikus Általános iskola és Művészetoktatási Iskolában tölthettem, ami nagyon megerősített abban, hogy a népművészet jelenléte a gyermekekre nagyon pozitív hatással van. A szakdolgozat megírása jó lehetőséget adott arra, hogy a témába kicsit jobban bele tudjak mélyedni, tudományos háttérét is megismerhessem.

Dolgozat konklúziója

A munkám során egyre jobban világosodott ki, hogy a népművészettel való nevelés a mai korban mennyire sokat jelenthet a gyerekek számára. Külön a népzene, néptánc, népi kézművesség, népi játékok, népmesék és a néphagyomány ünnepei nagyon nagy fejlesztő hatással vannak az emberre, ha pedig komplexen találkoznak mind ezekkel a gyerekek, akkor a hatásuk csak fokozódik és teljes lesz a kép. A népművészet az emberi alapszükségletek kielégítésére jött létre, így nem meglepő, hogy a mai kor emberének is javára válik, ha gyakran találkozik vele, átéli, megéli. Fontos megemlíteni, hogy ha nem tudja egy egyén ezeket az alapszükségleteit kielégíteni, feszültség keletkezik benne és pótszerekhez fog nyúlni, hogy hiányérzetét, fájdalmát tompítsa. A népművészet számtalan sok pozitív hatásai közül kiemelném, ezt a párat: a gyerekek megtanulják kicsatornázni az érzéseiket, meg tanulnak kötődni, kapcsolódni a másikkhoz, közösségben gondolkozni, alkalmazkodni, kialakul a „tudat alatti magyarságuk”, átlagnál fejlettebb lesz az érzelmi intelligenciájuk, kapnak lehetőséget a nemi és nemzeti identitásuk megerősödésére, jó koncentrációs készségeik lesznek, fejlődik az önfegyelmük, ráadásul mindezekre élményszerzés útján tesznek szert.

Azok a gyakori nehézségek az iskolában, melyek a tanulók pszichoszociális állapotától fakadnak, kiküszöbölhetőek, de legalábbis, lényegesen csökkenthetőek, ha a népművészetet szervesen beépítjük az órarendbe. A Nemzeti Alaptantervet megvizsgálva, arra jutottam, hogy

ez leginkább úgy megvalósítható, ha minden egyes tantárgyban jelen van a népi kultúránk, illetve az iskola pedagógiai programjában is nagy hangsúlyt kap.

Dolgozatomat egy Andrásfalvy idézettel kezdtem meg, zárni is egy tőle vett gondolattal szeretnék: „Vegyük tudomásul végre, hogy a művészet nem gazdag, ráérős emberek szórakozása, hanem minden embert megillető szükséglet, a tartalmas, emberhez méltó élet feltétele.”(Szerényi 2021, 127)